

Йосип Кобзон.
16 жовтня 1988 року.
Чорнобиль

Олександр
Вратарьов

**Прем'єра
перед
прем'єрою**

Ко мне приходят голоса,
Садятся на плечо, как птицы,
Передо мной мелькают лица,
Их позабыть никак нельзя.
Ко мне приходят голоса
Далёких дней, людей забытых,
В пространстве памяти размытых,
Как миражи по небесам.

Ко мне приходят голоса,
Я помню всё — и был и небыль.
И сквозь расколотое небо
Летит полынная звезда.

Ко мне приходят голоса.
Я снова слышу их сегодня,
Друзей моих, с кем в преисподней
Мы прикрывали небеса.

Ко мне приходят голоса,
Как выстрел или звон гитары.
Воспоминания листаю
И не могу перелистать.

Ко мне приходят голоса.
Дитя смее́тся в колыбели,
Над ним склонился Ангел Белый --
Хранитель жизни и добра.

Александр ВРАТАРЕВ

Ігор
Поклад

„Білий Ангел Славутича“ вперше прилетів до нас влітку разом із святом міста. Він безшумно випурхнув з віршів Олександра Вратарьова. І ось Білий Ангел готується знову відвідати місто енергетиків... А ви, вельмишановне панство, можете потрапити в число не тільки перших читачів нових віршів „Ко мне придуть голоса“ все того ж автора, а й слухачів пісні на ці вірші під час прем'єри, яка за всіма прогнозами має відбутись у Славутичі наприкінці листопада. Повідомимо по секрету, що музику написав Ігор Поклад. А першим виконавцем пісні буде Йосип Кобзон. Це співавторське тріо й запросить на гостини Білого Ангела...

— Як народилась нова пісня? — запитує Олександр Вратарьова.

— Дуже просто. До мене звернувся директор станції Сергій Костянтинович Парашин з пропозицією написати пісню з нагоди зустрічі в Славутичі учасників будівництва об'єкта „Укриття“. З чорнобильцями я знайомий давно, шаную їх і добре пам'ятаю, що в найтяжчі дні їх хвилювала найбільше лірична поезія. Зокрема, ліквідаторам припав годі до душі мій вірш „Сейчас я эту женщину увижу“. Згодом Ігор Поклад написав до нього музику, а виконав пісню Йосип Кобзон. От мені й подумалось: гарно було б написати новий твір для Кобзона. І незабаром вірші написались, напрочуд легко. Ігор Поклад поклав їх на гарну мелодію. Зателефонували в Москву до Йосипа Давидовича. І

той погодився виконати пісню.

— Чи давно працюєте разом із Покладом?

— Творча дружба у нас давня. Але склалась дивна ситуація. У Поклада є чимало чудових пісень. Окремі удачі були і в мене. Але найбільшої популярності у слухачів досягаємо, так би мовити, нарізно. Останнім часом ми створили низку творів, які, сподіваюсь, знайдуть відгук в серцях людей...

Пісня злітає високо, коли має рівні крила. Як відчув наближення Білого Ангела композитор Ігор Поклад?

— Все бере витоки у 1986 році. Йосип Кобзон тодішнього літа збирався на зустріч з ліквідаторами і звернувся до мене з проханням: „Зроби мені гарну пісню, щоб я міг її показати в Чорнобилі“. Ми з Юрієм Рибчинським відгукнулись на його прохання, співак одержав нову пісню.

Приїхавши нещодавно до Славутича, я раптом зрозумів, що у чорнобильської теми повинне бути тепер інше забарвлення, що у чорнобильському містечкому літописі мають з'явитись сторінки з якоюсь світлою перспективою. Здивувало й порадувало мене місто енергетиків. Тут по-особливому світло, панує гарний настрій.

— Ви не перший, хто ро-

бить у Славутичі для себе відкриття.

— Так. Звичайно. Враження сильне, і керівництво станції, і люди, які займаються культурою міста, вкладають багато душі, серця в свою роботу. Як у Славутичі дитячі колективи! Танцювальні, хорові, оркестрові групи на хорошому рівні. На мій погляд, масштаби культурної програми тут гідні Києва.

Олександр Вратарьов і я зараз міцно зв'язані з Славутичем творчими зобов'язаннями. Щось неодмінно напишеться ще. Спеціально для славутичан можу розкрити наш творчий портфель. Уже маємо пісню для славутицьких дітей. Працюємо на місцевому матеріалі над музичною п'єсою разом з драматургом Ярославом Верещак. До початку літа випустимо разом з Йосипом Кобзоном аудіокасету пісень, присвячених славутичанам. До речі, туди ввійде і наша прем'єрна пісня „Ко мне придуть голоса“.

Шкода, що можливості журнальної публікації обмежені. З віршами ви уже, читачу, знайомі. А ось музичного додатку нам поки що бракує. Отже, поспішіть на прем'єру до залу.

Інтерв'ю провів
Віктор КАПУСТА

Фото

Володимира САВРАНА

